

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ریانوستی
نویسنده: الکساندر نوسویچ
برگردان: مجله جنوب جهانی
فرستنده: علی کاظمی
۱۶ می ۲۰۲۵

نتایج مذاکرات استانبول از پیش معلوم بود

در واقع، نتایج مذاکرات آتی استانبول که قرار است امروز برگزار شود، چند روز پیش مشخص شده بود. ولودیمیر زلنسکی با لحنی که گویی با پوتین قرار دعوا گذاشته است، در پاسخ به درخواست ترامپ برای حضور شخصی در این مذاکرات اعلام آمادگی کرد و به این ترتیب خط پایانی را کشید. پس از آن که از او پرسیدند تکلیف فرمان خودش مبنی بر ممنوعیت مذاکره با پوتین چه می‌شود، زلنسکی پاسخ داد که امضای خودش متعلق به خودش است: اگر بخواهد به فرامینش پایبند می‌ماند و اگر نخواهد، پایبند نمی‌ماند.

با این اظهار نظر می‌توان این ماجرا را تمام کرد و به کار خود پرداخت. از دیدگاه دیپلماسی رسمی، مذاکره با رژیم کییف از پیش بی‌معناست، زیرا نتیجه آن نمی‌تواند یک سند حقوقی بین‌المللی کارآمد باشد. حتی اگر فردا سندی امضاء شود، پس فردا در کییف ممکن است بگویند: ما آن را نمی‌پسندیم، در لحظه ضعف و تحت فشار تصویب شده است؛ خلاصه این که ما به آن پایبند نخواهیم بود. تجربه توافقات مینسک را قبلاً داشته‌ایم.

مسئله دیگر این است که واقعیت کنونی آنقدر پیچیده شده که سیاست دیگر بر اساس کتاب‌های درسی دیپلماسی و حقوق بین‌الملل پیش نمی‌رود. همان توافقات مینسک قرار بود روابط اوکراین را با بخش‌های جدا شده از آن کشور که در آن زمان هیچ یک از کشورهای ضامن (از جمله روسیه) آن‌ها را به رسمیت نمی‌شناختند، تنظیم کند. با این حال، همه آن‌ها

به توافق‌های حقوقی با جمهوری‌های خودخوانده دونتسک و لوهانسک تن دادند. زیرا علاوه بر حقوق، سیاست واقعی، یعنی اراده سیاسی نیز وجود دارد. اراده سیاسی روسیه در توقف خونریزی در دونباس، اراده اوکراین در به دست آوردن زمان برای آماده شدن برای یک جنگ بزرگ و اراده فرانسه و آلمان نیز همین بود به علاوه به دست آوردن فرصتی برای نفوذ به بلاروس و تلاش برای جدا کردن آن از مسکو.

اما حتی از نظر سیاست محض نیز، مذاکره با رژیم کییف یک امر از پیش شکست‌خورده است. اولاً، اراده سیاسی رژیم کییف به بقاء تقلیل یافته است و از آنجائی که این رژیم بر اساس قوانین زمان جنگ شکل گرفته است، برای بقاء به حفظ وضعیت جنگی نیاز دارد. یعنی ادامه جنگ تا آخرین اوکراینی.

ثانیاً، سخنان هیأت‌های روسی و اوکراینی برای یک دیگر غیرقابل ترجمه خواهد بود. آن‌ها در جهان‌های متفاوت زندگی می‌کنند و به زبان‌های مختلف صحبت می‌کنند. نه، منظوم روسی و اوکراینی نیست. نخبگان روسیه و تیم زلنسکی، اگرچه همه آن‌ها روسی صحبت می‌کنند، اساساً دو نوع متفاوت از افراد هستند که از پیش نمی‌توانند بر سر هیچ چیز توافق کنند. قدرت عالی روسیه به رهبری پوتین، تکنوکرات‌ها، مدیران دولتی و حقوق‌دانانی هستند که به عنوان متخصص در دوره برژنف شکل گرفته‌اند و فروپاشی دولت و بازسازی بعدی آن را تجربه کرده‌اند.

قدرت کییف به رهبری زلنسکی، استودیوی «محلۀ ۹۵»، یک سیرک سیار به معنای واقعی کلمه است. فعالان رسانه‌ای، متخصصان فنون سیاسی، فلم‌نام‌نویسان، کم‌دین‌ها، اعضای تیم‌های مسابقات کم‌دی، کلاهبرداران که تا همین اواخر هیچ ارتباطی با دولت نداشتند و از محافل نیمه‌روشن دنیای نمایش که بر اساس طرح‌های خاکستری زندگی می‌کنند، برخاسته‌اند و قوانین عالی آن احساسات و جذابیت است.

ما در همان مینسک دیدیم که تعامل گروه اول با گروه دوم چگونه پیش رفت. اخیراً یک فایل صوتی پنج ساله از مذاکرات دیمیتری کوزاک، معاون رئیس دفتر ریاست جمهوری روسیه و آندری یرماک، رئیس دفتر ریاست جمهوری اوکراین، در اینترنت منتشر شد. این نمایش بیش از هر چیز یادآور بازجویی مانکا دلال در اجرای فاینا رانوسکایا بود و تعجب‌آور نیست وقتی یک طرف دادستان سابق لنین‌گراد و طرف دیگر تهیه‌کننده سابق باشد.

کسانی که تا اینجا را خوانده‌اند، احتمالاً این سؤال برایشان پیش آمده است: پس چرا پوتین پیشنهاد مذاکرات روسیه و اوکراین را داد، در حالی که این مذاکرات عملاً بی‌چشم‌انداز است، قدرت زلنسکی نامشروع است و خود زلنسکی نیز اهل توافق نیست، که بلافاصله آن را تأیید کرد؟ زیرا مناقشه اوکراین نه فقط و نه چندان مناقشه با اوکراین، بلکه مناقشه پیرامون اوکراین است. بیشتر کشورهای جهان، کم و بیش، به آن اهمیت می‌دهند و موقعیت روسیه در جهان به نگرش آن‌ها نسبت به این مناقشه بستگی دارد.

و از این نظر، مذاکرات یک خیر مطلق است. آن‌ها به همه طرف‌های ذینفع نشان خواهند داد که روس‌ها در تمام این سال‌ها با چه افرادی سروکار داشته‌اند. در ایالات متحده، وقتی توافق معدنی آن‌ها با کییف «چارچوب‌بندی» اعلام شد، یعنی توافقی که اوکراینی‌ها هنوز آن را پردازش و تکمیل خواهند کرد، به طوری که امریکائی‌ها در نهایت هیچ پولی دریافت نخواهند کرد و حتی ممکن است به اوکراین بدهکار شوند، کم‌کم درک برخی مسائل شروع شده است.

رفتار زلنسکی، که خلاف انتظار همگان، بر اساس اصل «دولت من هستم» عمل می‌کند و قوانین امضاء شده توسط خودش را نادیده می‌گیرد، از این نظر به نفع روسیه است و برجسته کردن روند مذاکرات، که موفقیت آن برای بسیاری در جهان مهم است، تصویر اوکراین به عنوان «قربانی بی‌گناه تجاوز امپریالیستی» را نابود خواهد کرد. از اینجا تا درک جهان از دلایلی که مسکو را مجبور به آغاز عملیات نظامی ویژه کرد، راه چندان نیست.